

ΣΤΗ ΔΙΑΠΑΣΩΝ

Μουσικό Σχολείο Πρέβεζας

Στη Διαπασών
φύλλο Νο 7
Μάιος-Ιούνιος 2016

- 19^η Μαΐου
- Preveza jazz festival
- Ανακύκλωση
- «το λαϊκό πιάνο»
- Έλληνες Συνθέτες
- Άλκη Ζέη
- Βιβλιοκριτική
- Ταινιοθήκη
- Ποίηση
- Κάτω Ιταλία
- Τα νέα του Σχολείου μας

Τιμή φύλλου: 1,00 €

Περιεχόμενα

Μουσική

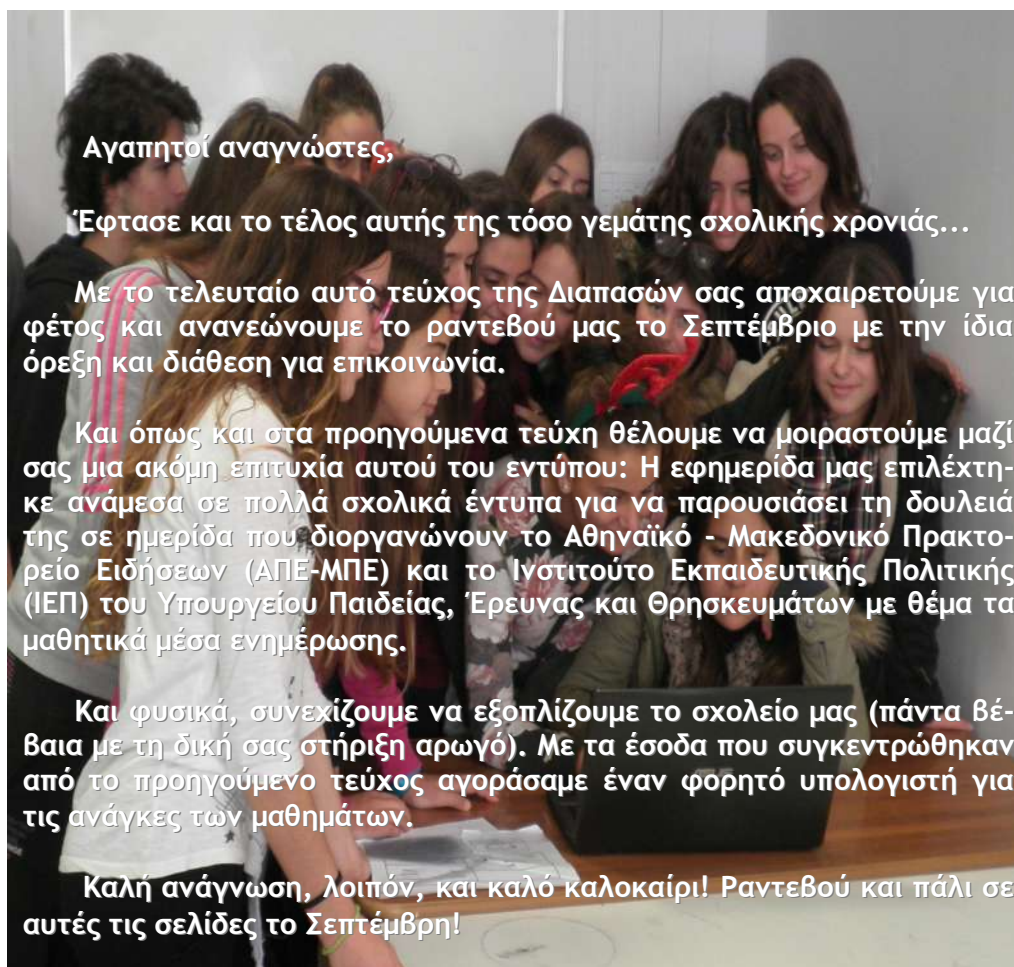
Προβληματισμοί

Συνεντεύξεις

Τέχνες και Γράμματα

Νέα του σχολείου

Περιεχόμενα	2
19 ^η Μαΐου	3
Preveza jazz festival	3
Ανακύκλωση Συνέντευξη κ. Σαραμπασίνας	4-5
Ν. Ορδουλίδης Το λαϊκό πιάνο	6
Έλληνες Συνθέτες	7
Άλκη Ζέη: Συνέντευξη	8
Βιβλιοκριτική Ταινοθήκη	9
Ποίηση	10
Τα νέα του σχολείου	11-12

Αγαπητοί αναγνώστες,

Έφτασε και το τέλος αυτής της τόσο γεμάτης σχολικής χρονιάς...

Με το τελευταίο αυτό τεύχος της Διαπασών σας αποχαιρετούμε για φέτος και ανανεώνουμε το ραντεβού μας το Σεπτέμβριο με την ίδια όρεξη και διάθεση για επικοινωνία.

Και όπως και στα προηγούμενα τεύχη θέλουμε να μοιραστούμε μαζί σας μια ακόμη επιτυχία αυτού του εντύπου: Η εφημερίδα μας επιλέχτηκε ανάμεσα σε πολλά σχολικά έντυπα για να παρουσιάσει τη δουλειά της σε ημερίδα που διοργανώνουν το Αθηναϊκό - Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων (ΑΠΕ-ΜΠΕ) και το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής (ΙΕΠ) του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων με θέμα τα μαθητικά μέσα ενημέρωσης.

Και φυσικά, συνεχίζουμε να εξοπλίζουμε το σχολείο μας (πάντα βέβαια με τη δική σας στήριξη αρωγό). Με τα έσοδα που συγκεντρώθηκαν από το προηγούμενο τεύχος αγοράσαμε έναν φορητό υπολογιστή για τις ανάγκες των μαθημάτων.

Καλή ανάγνωση, λοιπόν, και καλό καλοκαίρι! Ραντεβού και πάλι σε αυτές τις σελίδες το Σεπτέμβρη!

Η συντακτική ομάδα

Συντακτική ομάδα: Βασιλάκου Μένια, Γεωργίου Παρασκευή, Γκρόντα Σουλτάνα, Δημητρακόπουλος Αριστοτέλης, Θεοφάνους Αδαμαντία, Καλταμπάνη Μαριάννα, Κωνσταντινίδη Έλενα, Κωστόγιαννη Μυρτώ, Κωτσούλας Πυθαγόρας, Ματέρη Ναυσικά, Μπέλλου Εύη, Μπέλλου Ζωή, Νούση-Sanchez Χάρης-Αίηθα, Νούσια Μαρίνα, Ντάκουλα Αποστολία, Ντάκουλα Βασιλική, Παπακωνσταντίνου Βαρβάρα, Παπίρη Ιωάννα, Παππά-Σπύρου Νάντια, Ποϊκλή Στελίνα, Πουτέτση Φιλιώ, Ρούσου Ζένια, Σουλιώτης Άγγελος, Σουλιώτης Γιώργος, Σταύρακα Αλεξάνδρα, Τζόκα Μυρτώ, Τόλιου Ευδοξία, Τουμανίδη Ελεονώρα, Τσιόκου Βασιλική, Τσόκα Αλίκη.

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Σιαπανίδου Έλλη

Στοιχεία επικοινωνίας: sti.diapason@gmail.com

Επίσημη ιστοσελίδα του Μουσικού Σχολείου Πρέβεζας:

<http://preveza-music-school.gateweb.gr/>

19η Μαΐου Ημέρα μνήμης της γενοκτονίας των Ποντίων

Η γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου αναφέρεται σε σφαγές και εκτοπισμούς εναντίον Ελληνικών πληθυσμών στην περιοχή του Πόντου που πραγματοποιήθηκαν από το κίνημα των Νεότουρκων κατά την περίοδο 1914-1923. Εκτιμάται ότι στοίχισε τη ζωή περίπου 326.000 - 382.000 Ελλήνων. Οι επιζώντες κατέφυγαν στον Άνω

Πόντο (στην ΕΣΣΔ) και μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή το 1922, στην Ελλάδα. Τα γεγονότα αυτά αναγνωρίζονται επισήμως ως γενοκτονία από το ελληνικό κράτος, τη Γερμανία, την Κύπρο, την Αρμενία, τη Σουηδία, ορισμένες ομοσπονδιακές δημοκρατίες της Ρωσίας, οκτώ πολιτείες των ΗΠΑ, την Αυστραλία, την Αυστρία, την Ολλανδία, αλλά και από διεθνείς οργανισμούς, όπως η Διεθνής Ένωση Μελετητών Γενοκτονιών.

Θεωρείται τμήμα της Γενοκτονίας του Ελληνισμού της Ανατολής. Η γενοκτονία έγινε από την κυβέρνηση των Νεότουρκων και οι μέθοδοι που χρησιμοποιήθηκαν ήταν η εκτόπιση, η εξάντληση από τις κακουχίες, τα βασανι-

στήρια, η πείνα και η δίψα, και πορείες θανάτου στην έρημο.

Η διεθνής βιβλιογραφία και τα κρατικά αρχεία πολλών χωρών εμπεριέχουν πλήθος μαρτυριών για τη γενοκτονία που διαπράχθηκε κατά των Ποντίων κατοίκων της οθωμανικής αυτοκρατορίας. Η γενοκτονία πραγματοποιήθηκε παράλληλα με γενοκτονίες εις βάρος και άλλων πληθυσμών, δηλαδή των Αρμε-

νίων και των Ασυρίων, με αποτέλεσμα ορισμένοι ερευνητές να θεωρήσουν τις επιμέρους διώξεις ως τμήματα μιας ενιαίας γενοκτονικής πολιτικής. Κατόπιν εισήγησης του τότε Πρωθυπουργού Ανδρέα Παπανδρέου, η Βουλή των Ελλήνων αναγνώρισε τη γενοκτονία το 1994, και ψήφισε την ανακήρυξη της 19ης Μαΐου ως «Ημέρα Μνήμης για τη Γενοκτονία των Ελλήνων στο Μικρασιατικό Πόντο». Το 1998 η Βουλή ψήφισε ομόφωνα την ανακήρυξη της 14ης Σεπτεμβρίου ως «ημέρα εθνικής μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας από το Τουρκικό Κράτος».

Νάντια Παππά, Β' Γυμνασίου

140 Preveza Jazz Festival

Το jazz festival είναι ένα φεστιβάλ που ξεκίνησε το 2003 και από τότε πραγματοποιείται κάθε χρόνο στην πόλη της Πρέβεζας. Ξεκίνησε με ελληνικές κυρίως συμμετοχές, αλλά με την πάροδο των χρόνων φιλοξένησε πολλά σημαντικά ονόματα από όλη την Ευρώπη με μουσική τζαζ και όχι μόνο. Κατά την έναρξή του και για 3 χρόνια το γεγονός αυτό πραγματοποιούνταν στο κάστρο του Παντοκράτορα και αποτελούταν από ένα διήμερο με ελληνικά τζαζ συγκροτήματα. Από το 2006 μεταφέρθηκε στον πεζόδρομο της παραλίας και από το 2009 υιοθέτησε το όνομα "Preveza Jazz festival". Τα πρώτα χρόνια οι εκδηλώσεις γίνονταν με ευθύνη του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Πρέβεζας και με την οικονομική ενίσχυση του Δήμου και της τότε Νομαρχίας Πρέβεζας. Μετά τη δημιουργία των Περιφερειών σημαντική είναι η συνεισφορά της Περιφερειακής Ενότητας Πρέβεζας. Επίσης, χορηγοί από όλη την Ελλάδα συμβάλλουν για την καλύτερη δυνατή οργάνωση του φεστιβάλ. Η διοργάνωση αυτή αποτελεί από τα λίγα γεγονότα διεθνούς χαρακτήρα στη χώρα μας.

Το jazz festival πραγματοποιείται την τελευταία εβδομάδα του Μαΐου στον πεζόδρομο της παραλίας της Πρέβεζας μέσα στην καλοκαιρινή αύρα και με φόντο την όμορφη θάλασσα του

Αμβρακικού κόλπου. Κάτι ακόμα που αξίζει να αναφερθεί για το jazz festival είναι ότι ενώνει τις διαφορετικές μουσικές των Ευρωπαϊκών χωρών και αποτελεί απόδειξη για το ότι οι ξένοι καλλιτέχνες στηρίζουν τη χώρα μας παίζοντας μουσική σε μια μικρή πόλη της.

Φέτος, όπως και κάθε χρόνο, το jazz festival πραγματοποιήθηκε στο τέλος του Μαΐου και πιο συγκεκριμένα από τις 27 μέχρι τις 29 του μήνα. Με αφορμή το φεστιβάλ, την πόλη της Πρέβεζας επισκέφτηκε ο πρόεδρος της Ελβετίας στην Ελλάδα, κ. Hans-Rudolf Hodel καθώς και η ακόλουθος της Σουηδικής πρεσβείας, κ. Ελένη Γουλτίδου. Το 140 jazz festival ξεκίνησε με το Σπύρο Γάτο, ένα μικρό πιανίστα από την Πάργα και ακολούθησαν τα σχήματα Kratochvil-Ackerman από την Τσεχία και Idra Kayne από την Ελλάδα. Τη δεύτερη μέρα ακούστηκαν οι Pol Belardi's Force από το Λουξεμβούργο, οι Ineke/Dimitriadis/Stani/Guilfoyle Group, που κατάγονται από την Ολλανδία και οι Funky Lab από την Ελλάδα. Την τελευταία μέρα του φεστιβάλ, την Κυριακή 29 Μαΐου, έπαιξαν οι Naoko Sakata Trio από τη Σουηδία, οι Beat Kästli & Marc Perrenoud Trio από την Ελβετία και έκλεισαν οι Blue Tone Quartet από την Πρέβεζα.

Ιωάννα Παπίρη, Β' Γυμνασίου

Ανακύκλωση

Η ανακύκλωση, δηλαδή η διαδικασία που μας δίνει την ευκαιρία να επαναχρησιμοποιήσουμε έμμεσα πολλά πράγματα που μέχρι πριν τα θεωρούσαμε άχρηστα, έχει απεριόριστη αξία, καθώς μειώνει την κατανάλωση πρώτων υλών και τη χρήση ενέργειας. Με άλλα λόγια, η ανακύκλωση συμβάλλει αρκετά στην άμβλυνση των περιβαλλοντολογικών προβλημάτων που αντιμετωπίζει ο πλανήτης μας. Τα υλικά που μπορούν να ανακυκλωθούν ποικίλλουν και μερικά από αυτά είναι το γυαλί, το χαρτί, το αλουμίνιο, ο χαλκός, ο σίδηρος και το πλαστικό. Επιπλέον, με τη βοήθεια μικροοργανισμών μέσω της λιπασματοποίησης, η κοινώς γνωστή ως κομποστοποίηση, μπορούμε να ανακυκλώσουμε τα βιοδιασπώμενα απόβλητα, όπως τα υπολείμματα τροφίμων ή τα απόβλητα κήπων και καλλιεργειών.

Οι μαθητές του σχολείου μας έχοντας καταλάβει τη σημαντική συνεισφορά της ανακύκλωσης στη μείωση της ρύπανσης της ατμόσφαιρας, του εδάφους και των υπόγειων υδάτων έχουν δημιουργήσει τη δική τους γωνιά ανακύκλωσης, όπου υπάρχουν κάδοι που έφτιαξαν μόνοι τους για να πετούν εκεί ανακυκλώσιμα υλικά. Τη γωνιά αυτή ολοκληρώνει και η μεγάλη αφίσα τους, που αποτελείται και αυτή από ανακυκλώσιμα υλικά, όπως πλαστικά καπάκια και περιτυλίγματα, περνώντας έτσι ένα σημαντικό περιβαλλοντολογικό μήνυμα. Το εγχείρημα αυτό υλοποιήθηκε στο πλαίσιο του πολιτιστικού προγράμματος «Ανακύκλωση και πολιτισμός στο σχολείο μας», στο οποίο ενημερωθήκαμε για όλες τις μορφές ανακύκλωσης και το οποίο επιμελήθηκε η κ. Αγαθή Πάνκου, καθηγήτρια λαούτου του σχολείου.

Εύη Μπέλλου, Β' Γυμνασίου

Πρόγραμμα αυτοσχέδιων μουσικών οργάνων

Οι μαθητές της Α' Γυμνασίου, γεμάτοι ενέργεια και θέληση ασχοληθήκαμε με την κατασκευή αυτοσχέδιων μουσικών οργάνων ευρωπαϊκής και παραδοσιακής προέγγισης. Συλλέγοντας ανακυκλώσιμα υλικά, τελικά καταφέραμε να αγγίξουμε το στόχο μας και να ολοκληρώσουμε το project μας, μαζί με την κ. Αγαθή Πάνκου, υπεύθυνη καθηγήτρια του προγράμματος. Για παράδειγμα, φτιάξαμε μαράκες με πλαστικά μπουκάλια με όσπρια, αυλό του Πάνα από γυάλινα μπουκάλια, τα οποία κουρδίσαμε με νερό, αυτοσχέδιες άρπες από χαρτόνι και λαστιχάκια και άλλα πολλά.

Τα αυτοσχέδια αυτά όργανα παρουσιάστηκαν σε μια μικρή έκθεση στην είσοδο του Πολιτιστικού Κέντρου Πρέβεζας, την ημέρα της συναυλίας των μουσικών συνόλων.

Αργότερα, στήθηκαν σε μια μόνιμη έκθεση στο σχολείο μας, έτσι ώστε γονείς και μαθητές να έχουν τη δυνατότητα να θαυμάσουν το δημιουργικό αυτό project!

Φώτης Καλόγηρος, Α' Γυμνασίου

Ο κ. Σαραμπασίνας μιλά για την καθαριότητα στην Πρέβεζα

Στο πλαίσιο του δημιουργικού προγράμματος με στόχο την καλλιέργεια περιβαλλοντικής συνείδησης των μαθητών συναντηθήκαμε με τον κ. Παύλο Σαραμπασίνα, αντιδήμαρχο καθαριότητας του Δήμου Πρέβεζας, μαζί με την υπεύθυνη καθηγήτρια του προγράμματος, κ. Αγαθή Πάνκου, και μιλήσαμε για την καθαριότητα και την ανακύκλωση στην πόλη μας.

Με ποιον τρόπο καθαρίζονται οι δημόσιοι χώροι της Πρέβεζας;

Καταρχάς, για να μαζέψουμε τα σκουπίδια υπάρχουν οι κλασικές σκουπιδιάρες. Πίσω από κάθε σκουπιδιάρα υπάρχει ένα αυτοκίνητο μικρό με έναν εργαζόμενο, ο οποίος μπορεί να

μαζέψει τα υπολείμματα, τα οποία μπορούν να πέσουν κάτω. Για τους μπλε κάδους, όπου συλλέγεται η ανακύκλωση, υπάρχει άλλο αυτοκίνητο που μαζεύει μόνο τα ανακυκλώσιμα υλικά. Επειδή όμως στην πόλη μας πετάνε ανεξέλεγκτα κλαδιά και διάφορα άλλα στους κάδους ανακύκλωσης, αυτά τα παίρνουμε με άλλον τρόπο, δηλαδή έχουμε μια ομάδα η οποία τα μαζεύει, τα διαχωρίζει και τα στέλνει σε άλλο χώρο και όχι στο εργοστάσιο όπου γίνεται η συγκομιδή.

Έχει αυξηθεί ο αριθμός των κατοίκων που ανακυκλώνουν απορρίμματα;

Ναι. Είχαμε περίπου μια ανακύκλωση γύρω στο 7 % και έχει φτάσει να είναι γύρω στο 10%.

Πώς μπορεί ο δήμος να συνδράμει προς αυτήν την αύξηση; Θεωρείτε ότι οι κάδοι ανακύκλωσης επαρκούν;

Οι κάδοι ανακύκλωσης επαρκούν αρκεί να γίνεται σωστή ανακύκλωση από τους πολίτες. Κατά καιρούς κάνουμε ανακοινώσεις και διάφορες άλλες ενέργειες ενημέρωσης, αλλά μέλημά μας είναι να επισκεφτούμε σχολεία για ενημερώσεις και να διοργανώσουμε ημερίδες.

Εικάζεται ότι πολλές φορές οι κάδοι ανακύκλωσης αδειάζονται από τα κοινά απορριμματοφόρα. Ισχύει κάτι τέτοιο;

Όχι. Ένα είναι το απορριμματοφόρο των καδών ανακύκλωσης. Μπορεί να υπάρξει κάποια περίοδος που να μη φτάνει και να πάει και το άλλο αλλά δεν υπάρχει πρόβλημα. Το πρόβλημα είναι ότι δεν πρέπει τα ανακυκλώσιμα υλικά να ανακατευτούν με τα κοινά σκουπίδια. Αυτό είναι το βασικό.

Έχετε κάποια σχέδια με σκοπό την καλλιέργεια περιβαλλοντικής συνείδησης των πολιτών της Πρέβεζας;

Ναι, όπως προαναφέραμε, θα οργανώσουμε επισκέψεις και ημερίδες σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Αποστολία Ντάκουλα Εύη Μπέλλου, Β' Γυμνασίου Γιάννης Δημουλιάς, Φώτης Καλόγηρος, Α' Γυμνασίου

Στο πλαίσιο του ίδιου προγράμματος μαθητές και καθηγητές συγκεντρώσαμε σε ειδικό χώρο καπάκια από μουκάλια για το σύλλογο ατόμων με αναπηρία του νομού Τρικάλων, "Η Αρωγή", για την αγορά αναπηρικού αμαξιδίου ενός εντεκάχρονου αγοριού.

το λαϊκό πιάνο Νίκος Ορδουλίδης

Το Μουσικό Σχολείο Πρέβεζας στο πλαίσιο της επαφής των μαθητών του σχολείου, αλλά και των συμπολιτών μας γενικότερα, με τη μουσική, κάλεσε τους καθηγητές του τμήματος Λαϊκής και Παραδοσιακής Μουσικής του ΤΕΙ Ηπείρου, κ. Ορδουλίδη, κ. Κοκκώνη και κ. Ζουμπούλη, για να μας παρουσιάσουν το μουσικό εγχείρημα του πρώτου: το λαϊκό πιάνο. Δεν χάσαμε, λοιπόν, την ευκαιρία να μιλήσουμε με τον κ. Ορδουλίδη τόσο για αυτό το μουσικό εγχείρημα όσο και για τα σχέδιά του.

Γνωρίζουμε ότι είστε επιστημονικός συνεργάτης του Τμήματος Λαϊκής και Παραδοσιακής Μουσικής στο ΤΕΙ Ηπείρου. Ποια είναι η ειδικότητά σας;

Οι ειδικότητες στον ακαδημαϊκό κόσμο είναι πολύ μεγάλο ζήτημα. Όλοι κάνουν υποτίθεται διδακτορικό πρώτα και ανάλογα με το πώς μπορούν να πιάσουν το ρεμπέτικο και προς τα πού θα κινηθεί ο καθένας, παίρνει και διάφορες ειδικότητες. Τη δική μου, στην Αγγλία που σπούδασα και την πήρα, την ονομάζουν "popular musicology" την οποία εγώ την μετέφρασα ως "λαϊκή μουσικολογία", γιατί ναι μεν ασχολείται με τα λαϊκά μουσικά είδη, αλλά με έναν τρόπο αρκετά διαφορετικό απ' ό,τι κάνει η παλιά κλασική μουσικολογία. Άρα, μπορώ να πω ότι η ειδικότητά μου είναι λαϊκός μουσικολόγος.

Τι είναι τελικά το «λαϊκό πιάνο»;

Είναι το ίδιο όργανο, έτσι όπως το έχουμε γνωρίσει, αν και κατασκευαστικά παρουσιάζει αρκετές διαφορές, κυρίως σε σχολές πιάνου και ανάλογα με το στυλ των τραγουδιών που παίζουν. Δηλαδή, λένε ότι παίζουν jazz piano και εννοούν πως φτιάχνεται κάπως διαφορετικά απ' ό,τι φτιάχνεται το κλασικό πιάνο που είναι φτιαγμένο για να παίζει κλασική μουσική. Φτιάχνουν διαφορετικά επίσης και το μπαρόκ πιάνο που είναι πιο εξειδικευμένο για να παίζει παλιά μουσική, μπαρόκ. Λαϊκό πιάνο λοιπόν, είναι το ίδιο -όσον αφορά την κατασκευή του- με τα άλλα, αλλά διαφέρει στο ρεπερτόριο που πιάνει, και στον τρόπο που θα το παίζει κάποιος. Δηλαδή το πώς θα βγάλουμε τον ήχο, έτσι ώστε να έχει αυτό το "αισθητικό φόρεμα" του λαϊκού και να μην κλασικίζεις.

Πώς προέκυψε εξαρχής η ιδέα αυτού του μουσικού εγχειρήματος;

Προέκυψε καταρχήν, από το ότι έπαιζα τα προηγούμενα χρόνια νύχτα στα μαγαζιά, οπότε έψαχνα συνεχώς διαφορετικούς τρόπους να παίζω πιάνο ανάλογα και με την ορχήστρα που έπαιζα, δηλαδή αλλιώς πρέπει να παίζεις με ένα μπουζούκι, και αλλιώς όταν έχεις ολόκληρη ορχήστρα, κοντραμπάσο, κιθάρα κλπ. Οπότε οι πρώτες σκέψεις άρχισαν από αρκετά μικρή ηλικία παίζοντας στα μαγαζιά, αλλά ο τρόπος που άρχιζα να το χιτζω ξεκίνησε μετά την διδακτορική μου διατριβή περίπου το 2012. Είναι πολύ φρέσκο, και αυτό γιατί στη μουσικολογία γνωρίζεις κάποια εργαλεία και τα εξετάζεις και αυτά μετά σε βοηθάνε από κει και πέρα σε ό,τι πρότζεκτ κι αν ξεκινήσεις. Αυτό έγινε και με το πιάνο.

Είναι για έναν πιανίστα, με κλασικές σπουδές και πληθώρα ερεθισμάτων δυτικής μουσικής, εύκολη η μετάβαση στο «πιάνο αλλιώς»;

Προφανώς και όχι... Γιατί το πρώτο που μετράει είναι το βιωματικό του παίξιμο. Δηλαδή ένας που παίζει κλαρίνο στην Ήπειρο

δεν πήγε να μάθει σε ένα ωδείο με παρτιτούρες, αλλά βιωματικά. Όλο αυτό μπορούμε να το ονομάσουμε βιωματικό παίξιμο. Άρα δεν είναι εύκολο για κάποιον που δεν έχει ακούσει ποτέ του λαϊκή μουσική να καθίσει στο πιάνο, να πάρει ένα βιβλίο με λαϊκά τραγούδια και να παράξει τον ίδιο ήχο, γιατί προφανώς δεν έχει ακού-

σματα. Βέβαια, ενώ σπούδαζα κλασική μουσική, ταυτόχρονα έπαιζα και τα βράδια στα μαγαζιά. Είναι πολύ δύσκολο στην αρχή να τα διαχωρίσεις και θέλει πολύ δουλειά και χρόνο.

Πώς έχετε αξιοποιήσει επαγγελματικά αυτή την ιδιαίτερη καλλιτεχνική σας προσέγγιση;

Εργάζομαι για δεύτερη χρονιά στο ΤΕΙ της Άρτας, στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Είναι ο χώρος που μπορεί να μπει οτιδήποτε καινούργιο και μοντέρνο πολύ πιο εύκολα απ' ό,τι μπορεί να μπει στη δευτεροβάθμια και στην πρωτοβάθμια, γιατί εκεί πρέπει να τεστάρονται κάποια πράγματα πρώτα για το πώς δουλεύουν και μετά να μπουν. Ενώ στην τριτοβάθμια είναι πολύ πιο ώριμοι και οι φοιτητές και οι συνάδελφοι, οπότε νέες και μοντέρνες ιδέες είναι πολύ πιο εύκολο να μπουν. Άρα, μπορώ να πω πως ό,τι καλύτερο έχει προκύψει είναι το ότι διδάσκω το αντικείμενο πλέον εκεί.

Επιθυμείτε κάποια συγκεκριμένη συνεργασία με κάποιον μουσικό που θαυμάζετε και θεωρείτε ότι ταυτίζεστε καλλιτεχνικά;

Από τους ανθρώπους που με ενδιαφέρει πάρα πολύ ο τρόπος που προσεγγίζει ρεπερτόρια και μουσικές είναι ο Παντελής Στόκος, ο οποίος δίδαξε και αυτός στο ΤΕΙ της Άρτας για 10 χρόνια και ελπίζω να ξανάρθει σύντομα κοντά μας και ο τρόπος που παράγει τον ήχο με την τρομπέτα είναι πρωτόγνωρος... Εύχομαι μια μέρα να καταφέρουμε να παίζουμε οι δυο μας πιάνο-τρομπέτα.

Τα σχέδια για το άμεσο μέλλον;

Πολύ σύντομα θα κυκλοφορήσει το βιβλίο "η Παρτιτούρα", το οποίο το γράφουμε σε συνεργασία με φοιτητές της ειδικότητας, για να «ανοίξει το πράγμα» σε περισσότερο κόσμο και σε περισσότερους πιανίστες, οι οποίοι δεν έχουν αυτό το βιωματικό παίξιμο με το λαϊκό, αλλά θέλουν να ασχοληθούν, και ο μόνος τρόπος είναι να το διαβάσουν σε παρτιτούρα... Δεν μπορούν να βγάλουν δηλαδή με το αυτί λαϊκά τραγούδια.

Ποιο ήταν το ερέθισμα που σας έστρεψε στην παραδοσιακή μουσική; Ή ήταν κάτι που σας έλκυε από μικρό;

Παραδοσιακά ακούω από πάρα πολύ μικρή ηλικία και ξεκίνησα στα έξι μου ταυτόχρονα και πιάνο και Βυζαντινή Μουσική και επειδή ο πατέρας μου είναι καθηγητής Βυζαντινής, από αυτή τη μεριά είχα όλο αυτό το παραδοσιακό άκουσμα... Και επειδή συνδύαζα πολλά είδη μουσικής, άκουγα τα πάντα, πήγαινα σε όπερες, άκουγα ροκ, έπαιζα στα μαγαζιά λαϊκά, σπούδαζα Βυζαντινή και Κλασική... ήταν λίγο χαοτικά στην αρχή, αλλά αυτό που πιστεύω ότι όλοι πρέπει να κάνουμε, ειδικά εσείς, που είστε μικροί, είναι να ακούτε τα πάντα!

Μαριάννα Καλαμπάνη, Γ' Γυμνασίου

ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΥΝΘΕΤΕΣ

Ο Γιώργος Κατσαρός

είναι Έλληνας συνθέτης, μαέστρος και σαξοφωνίστας.

Γεννήθηκε στην Κέρκυρα στις 7 Μαρτίου του 1934. Φοίτησε στο Πάντειο Πανεπιστήμιο και είναι απόφοιτος του Ελληνικού Ωδείου. Πάμπολλες συνθέσεις του έχουν παρουσιαστεί από το 1959, που πρωτοξεκίνησε, στο θέατρο, τον κινηματογράφο, το ραδιόφωνο και την τηλεόραση, καθώς και σε πολλούς μουσικούς δίσκους.

Ο Γιώργος Κατσαρός είναι μέλος της Εταιρείας Ελλήνων Θεατρικών Συγγραφέων, της Ένωσης Μουσικοσυνθετών Στιχουργών Ελλάδος και του Πανελληνίου Μουσικού Συλλόγου. Έχει δώσει πολλές συναυλίες στο εξωτερικό, όπως στην πρώην Σοβιετική Ένωση, την Αλβανία, τη Βραζιλία, τη Γαλλία, τη Γερμανία κ.α.

Έχει τιμηθεί με το Β΄ Βραβείο στο Φεστιβάλ Τραγουδιού Σόποτ της Πολωνίας και Βρυξελλών (1965), το Γ΄ Βραβείο στο Φεστιβάλ τραγουδιού Μάλτας (1969), και το Δ΄ Βραβείο Φεστιβάλ τραγουδιού με το τραγούδι "Κυρα-Γιώργαινα" στο Ρίο ντε Τζανέιρο (1970). Επίσης έχει λάβει μέρος στο Διαγωνισμό Τραγουδιού της Ευρονίσιο του 1974 ως συνθέτης και διευθυντής ορχήστρας και ως μέλος σε πολλές καλλιτεχνικές επιτροπές ανάδειξης νέων καλλιτεχνών. Το 1960 διετέλεσε μαέστρος της μεγάλης Ορχήστρας Ποικίλης Μουσικής του Εθνικού Ιδρύματος Ραδιοφωνίας (ΕΙΡ). Σήμερα επιμελείται επίσης όλων των καλλιτεχνικών εκδηλώσεων του Δήμου Αθηναίων ως αρχιμουσικός και καλλιτεχνικός διευθυντής.

Ο Θάνος Μικρούτσικος

είναι Έλληνας συνθέτης και μουσικός, από τους σημαντικότερους της νεότερης ελληνικής μουσικής σκηνής. Γεννήθηκε στις 13 Απριλίου 1947 στην Πάτρα, σπούδασε πιάνο στη Φιλαρμονική Εταιρεία Πατρών και στο Ελληνικό Ωδείο. Επίσης, σπούδασε μαθηματικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Άρχισε να συνθέτει στα τέλη της δεκαετίας του 1960, αλλά επίσημα εμφανίστηκε το 1975, με το δίσκο «Πολιτικά τραγούδια». Συνέχισε την πορεία του ως στρατευμένος δημιουργός μελοποιώντας Ρίτσο, Μαγιακόφσκι, Ελευθερίου, Μπρεχτ και άλλους. Οι δίσκοι του «Καντάτα για τη Μακρόνησο», «Φουέντε Οβεχούνα», «Τροπάρια για Φονιάδες», «Μουσική πράξη στον Μπρεχτ», είναι χαρακτηριστικοί του ριζοσπαστικού κλίματος των πρώτων μεταπολιτευτικών χρόνων. Ειδικά η «Καντάτα για τη Μακρόνησο», έργο πρωτοποριακό για την εποχή του, όπου ο συνθέτης πειραματίζεται πάνω στην ατονική μουσική, γνώρισε διακρίσεις σε διεθνή φεστιβάλ και σημαδεύτηκε από την καταπληκτική ερμηνεία της Μαρίας Δημητριάδη.

Στη συνέχεια, με τον δίσκο «Σταυρός Του Νότου», σε ποίηση Νίκου Καββαδία, ανοίχτηκε σε ευρύτερη τραγουδιστική θεματική, υπηρετώντας παράλληλα το θέατρο, καθώς και την ηλεκτρονική και ατονική μουσική. Με την ίδια αγάπη πάντα για τον έμμετρο λόγο συνεχίζει να μελοποιεί Ρίτσο, Αλκαίο, Τριπολίτη, Βιγνόν, Καβάφη και άλλους. Ακόμα, έχει παρουσιάσει την όπερα «Ελένη» και έχει μελοποιήσει παραμύθια για μικρούς (και έξυπνους μεγάλους!).

Συνεργάστηκε με κορυφαίες ερμηνεύτριες, όπως η Μαρία Δημητριάδη, η Χάρης Αλεξίου και η Ιταλίδα Milva, αλλά και μεγάλους ερμηνευτές, όπως ο Μανώλης Μητσιάς, Δημήτρης Μητροπάνος, Βασίλης Παπακωνσταντίνου, Χρήστος Θηβαίος, Γιάννης Κούτρας και πολλούς ακόμα για να ονοματιστούν ξεχωριστά.

Έχει λάβει αξιοπρεπή αναγνώριση του έργου του στη δυτική Ευρώπη. Στη διάρκεια της καριέρας του κατόρθωσε να ελευθερώσει τη μορφή του ελληνικού τραγουδιού, προσθέτοντας στοιχεία από την νεοτερικτική και κλασικιστική δυτικοευρωπαϊκή παράδοση, ενώ πειραματίστηκε με την μίξη τονικών και ατονικών στοιχείων και τη μορφική παραλλαγή. Διετέλεσε καλλιτεχνικός διευθυντής της Εταιρείας Νέας Μουσικής και του Μουσικού Αναλογίου, ενώ επίσης εμπνεύστηκε και διηύθυνε το Διεθνές Φεστιβάλ Πάτρας.

Ζένια Ρούσου, Β΄ Γυμνασίου

Περιχόμενα

Μουσική

Προβληματισμοί

Συνεντεύξεις

Τέχνες και Γράμματα

Νέα του σχολείου

Συνέντευξη Άλκη Ζέη

Με αφορμή το Μαραθώνιο Ανάγνωσης «Ο Θαυμαστός κόσμος της Άλκης Ζέη», που διοργάνωσαν οι εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ, και στον οποίο έλαβε μέρος και το σχολείο μας με συμμετοχή από όλες τις τάξεις του Γυμνασίου, θελήσαμε να επικοινωνήσουμε με τη δημιουργό τόσων παιδικών βιβλίων και να τις απευθύνουμε μερικές ερωτήσεις. Το σχολείο μας έχει έρθει ήδη σε επικοινωνία με τους υπεύθυνους των εκδόσεων για να επισκεφτεί η συγγραφέας το σχολείο μας και να τη γνωρίσουν οι μαθητές, κάτι που θα πραγματοποιηθεί στις αρχές της επόμενης χρονιάς. Μέχρι τότε όμως εμείς επικοινωνήσαμε με την Άλκη Ζέη και τη ρωτήσαμε κάποια πράγματα για τη ζωή και το έργο της. Και φυσικά αυτή δεν αρνήθηκε να μιλήσει με εμάς, τα παιδιά, που τόσο αγαπάει...

Από ποια ηλικία άρχισε το ενδιαφέρον σας για την συγγραφή; Διαβάζατε γενικά λογοτεχνία όταν ήσασταν παιδί;

Από πολύ μικρή μου άρεσε να γράφω. Ίσως από τότε που άφησα την πλάκα με το κοντύλι και πήρα το μολύβι στα χέρια μου. Διάβαζα πολύ. Τότε δεν είχαμε ούτε πολλά παιχνίδια ούτε καμιά από τις κατοπινές

εφευρέσεις. Έτσι η μεγαλύτερη διασκέδασή μας ήταν το διάβασμα. Με τη λίγο μεγαλύτερη αδελφή μου είχαμε τη manία να παίζουμε κάθε βιβλίο που διαβάζαμε. Μοιράζαμε τους ρόλους, εγώ έκανα όλα τα αδύνατα και ταλαιπωρημένα πλάσματα, η αδελφή μου τους γενναίους και δυνατούς. Κι έτσι έβρισκε αφορμή να με δέρνει... νομίμως.

**Υπάρχουν στιγμές που όταν διαβάζετε τα βιβλία σας δι-
ορθώνετε τον εαυτό σας;**

Ο εαυτός μου ήταν πια διαμορφωμένος όταν έγραφα τα βιβλία μου. Δεν παίρνει άλλη διόρθωση.

Μπορείτε να ξεχωρίσετε κάποιο βιβλίο σας;

Δεν μπορώ να ξεχωρίσω κανένα βιβλίο μου, γιατί σε όλα υπάρχει ένα κομμάτι του εαυτού μου.

Ποια είναι η πηγή της έμπνευσής σας;

Οι αναμνήσεις μου από τη δική μου ζωή, οι ζωές των γύρω μου και η ζωή γενικότερα.

Το τελευταίο σας βιβλίο, «Με μολύβι φάμπερ νούμερο 2», είναι έντονα αυτοβιογραφικό. Ποιο ήταν το κίνητρο για να γράψετε για τη ζωή σας;

Τα χρόνια άρχισαν να τρέχουν πολύ γρήγορα και δεν θα ήθελα μετά την αναχώρησή μου να γράψει κανείς τη βιογραφία μου. Κι ακόμα γιατί ένιωσα την ανάγκη να ξαναζητήσω ανεπανάληπτες εποχές της ζωής μου και να ξαναθυμηθώ τόσοσους σημαντικούς ανθρώπους που έζησα από κοντά.

Πώς νιώσατε όταν το πρώτο σας βιβλίο, «Το καπλάνι της βιτρίνας», σημείωσε τόσο μεγάλη επιτυχία; Πήρατε δύναμη από αυτήν την επιτυχία για να συνεχίσετε;

Το καπλάνι της βιτρίνας όταν πρωτοεκδόθηκε το 1963, αντιμετώπιστηκε με πολύ δυσπιστία. Ξένισε πάρα πολύ γιατί ένα βιβλίο για παιδιά μιλούσε για δικτατορία. Και να πω ότι οι δικτάτορες το απαγόρευσαν, ήταν λογικό, μα και μετά την μεταπολίτευση όταν έπαιρνε βραβείο στην Αμερική, όταν μεταφραζόταν σε ξένες γλώσσες και διαβα-

ζόταν στα σχολεία, στην Ελλάδα για τα σχολεία ήταν σχεδόν απαγορευμένο. Και χρωστώ μεγάλη ευγνωμοσύνη στους δασκάλους που σιγά σιγά το έβαλαν στα σχολεία και έφτασε σήμερα να μην έχει μείνει σχολείο που να μην έχει έρθει σε επαφή με το Καπλάνι. Έχει πάρει πολλά βραβεία στο εξωτερικό, στην Ελλάδα κανένα. Το μεγαλύτερο όμως βραβείο για μένα είναι που πάνω από πενήντα χρόνια κυκλοφορεί και οι γονείς που το διάβασαν σαν παιδιά το... κληροδοτούν στα παιδιά τους.

Πόσο δύσκολο είναι σε αυτή την ηλικία να γράφετε νεανική λογοτεχνία;

Δεν μου είναι δύσκολο και σ' αυτή την ηλικία, και... σε πιο μεγάλη αν υπάρξει, να γράφω βιβλία για παιδιά. Γιατί την ώρα που γράφω γίνομαι ο μικρός ήρωας ή η ηρωίδα που περιγράφω και αντιδρώ όπως ακριβώς θα αντιδρούσαν αυτοί και το χαίρομαι αυτό μου το κατόρθωμα.

Πώς ξεκίνησε η φιλία σας με τη Ζωρζ Σαρή;

Η φιλία μου με τη Ζωρζ ξεκίνησε στα δώδεκά μας χρόνια και κράτησε δυνατή ώσπου εκείνη έφυγε για πάντα. Ήμασταν πολύ διαφορετικοί χαρακτήρες. Εκείνη δυναμική φασαριόζα, της άρεσε η επίδειξη. Εγώ χαμηλών τόνων με πολύ χιούμορ. Άσε που εκείνη ήταν με τον βασιλιά κι εγώ με τον Βενιζέλο. Οι καβγάδες μας όμως σταματούσαν μόλις το παρακάναμε κι έπεφτε η μία στην αγκαλιά της άλλης. Ύστερα στην κατοχή, στην αντίσταση, αχώριστες, αγωνιζόμασταν μαζί.

Αλεξία Δενδρινού, Γ' Γυμνασίου

βιβλιοκριτική

Α ΜΠΕ ΜΠΑ ΜΠΛΟΜ του Μ. J. ARLIDGE

Το Α ΜΠΕ ΜΠΑ ΜΠΛΟΜ είναι το πρώτο αστυνομικό θρίλερ του Μ. J. ARLIDGE από τις εκδόσεις Διόπτρα. Ακόμα και από το εξώφυλλο καταλαβαίνεις ότι είναι ένα πολύ καλό, ποιοτικό μυθιστόρημα με πολύ μυστήριο και ένα εξωφρενικό -που δεν το χωρά ο νους- μυστικό... που εάν κάποιος δεν το ξεσκεπάσει θα χαθούν πολλές ζωές...

Μια νέα υπόθεση ταρακουνά την αστυνομία με έρευνες, βίαιες καταστάσεις και αναπολήσεις στο παρελθόν που φέρνουν τα πάνω-κάτω στη ζωή της επιθεωρήτριας Έλεν Γκρέις, η οποία έχει και αυτή τα δικά της προβλήματα. Χωρίς προσωπική ζωή, οικογένεια και πολλές πληγές στο σώμα της προσπαθεί να σώσει ανθρώπους που έχουν ανάγκη από ένα χέρι βοήθειας. Στα βιβλία της αστυνομίας γράφονται καθημερινά οι λέξεις *απαγωγή, δυάδες θυμάτων, φυλάκιση και θάνατος*. Επίσης, αυτές οι τέσσερις λέξεις περιγράφουν παραδειγματικά αυτό το βιβλίο, που στις τελευταίες σελίδες του λύνεται το κουβάρι και τελικά αποκαλύπτεται η σχιζοφρενική αλήθεια... και όπως γράφει και ο Μ. J. ARLIDGE στην τελευταία σελίδα:

Αφού απελευθερώθηκε με ένα τίναγμα των ώμων από τη λαβή του Μπρίτζες, η επιθεωρήτρια Έλεν Γκρέις απομακρύνθηκε μόνη μες στη βροχή. Είχε τελειώσει. Ήταν ζωντανή. Αλλά δεν είχε νικήσει. Το δικό της μαρτύριο μόλις άρχιζε. Γιατί, όπως ήξερε πολύ καλά η Μάριαν, δεν υπάρχει γαλήνη για εκείνους που χύνουν το αίμα των πιο κοντινών τους ανθρώπων. Τώρα, ήταν η σειρά της Έλεν να ζήσει με αυτό το στίγμα...

Μένια Βασιλάκου, Β' Γυμνασίου

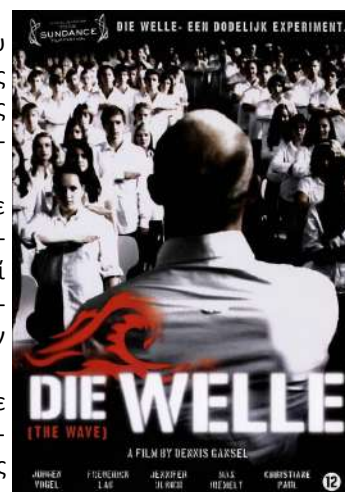
ταινιοθήκη

ΤΟ ΚΥΜΑ - DIE WELLE

Το κύμα.. μια ταινία που αναμφισβήτητα πρέπει να δει κανείς στον ελεύθερό του χρόνο. Θέλοντας να προτείνω μια ταινία και σκεπτόμενη ότι σχεδόν τα πάντα έχουν ως αφετηρία την παιδεία, μια παιδεία που διαχρονικά επιδιώκει τον έλεγχο, η επιλογή μιας ταινίας που να συνδυάζει το θέμα του Φασισμού/Ρατσισμού με το χώρο της διδασκαλίας, με οδήγησε στην επιλογή του φιλμ, "Το Κύμα".

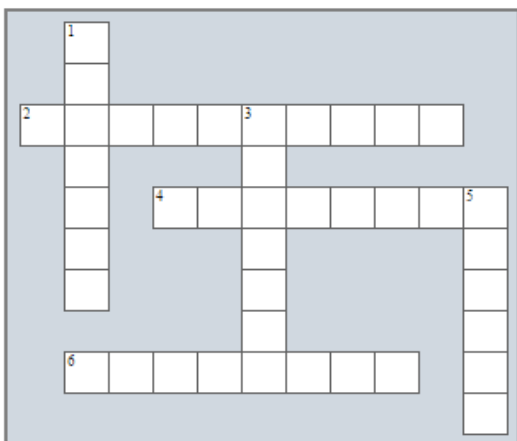
Η ερώτηση "Πώς οι Γερμανοί ανέχονταν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης που έφτιαχνε ο Χίτλερ;", που τέθηκε από μια μαθήτρια του γυμνασίου Πάλο Άλτο στον καθηγητή Ιστορίας Ρον Τζόουνς, στα τέλη της δεκαετίας του '60, αποτέλεσε το ερέθισμα, έτσι ώστε αντί για απάντηση, ο καθηγητής να προχωρήσει στη διεξαγωγή ενός ανατρεπτικού πειράματος, με στόχο την κριτική προσέγγιση των γεγονότων, δίνοντας ένα μικρό δείγμα στην πράξη.

Καθώς το πείραμα περνά στην εφαρμογή του, μαθητές και καθηγητής εμπλέκονται σε ένα ανεξέλεγκτο παιχνίδι ρόλων, που τους βυθίζει στη δίνη ενός επικίνδυνου μηχανισμού εξουσίας. Η εμπειρία του πειράματος θα τους οδηγήσει σε οριακές καταστάσεις και θα τους φανερώσει το άσχημο πρόσωπο του φασισμού.

Βασιλική Τσιόκου, Β' Λυκείου

Μουσικό Σταυρόλεξο!

Κάθετα

1. Ευρωπαϊκό πνευστό μουσικό όργανο
3. Υπάρχουν υφέσεις και ...
5. Ανήκει στα ευρωπαϊκά κρουστά

Οριζόντια

2. Κορυφαίος Έλληνας συνθέτης, ο Μάνος ...
4. Λούντβιχ βαν ... διάσημος Γερμανός συνθέτης και πιανίστας
6. "Τόσκα", όπερα του ...

Στελίνα Ποϊκλή, Β' Γυμνασίου

π ο ι η σ η

Περιεχόμενα

Στις 9 Απριλίου 2016 στο Πολιτιστικό Κέντρο «Αλέξανδρος» της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας στη Θεσσαλονίκη πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση της Απονομής των Βραβείων-Επαίνων του 7ου Πανελληνίου Μαθητικού Ποιητικού Διαγωνισμού που διοργανώνει ο Σύνδεσμος Εκδοτών Βορείου Ελλάδος. Η μαθήτρια Νεφέλη Βερυκίου της Γ' Γυμνασίου παρευρέθηκε στην εκδήλωση για να παραλάβει τον έπαινό της, καθώς διακρίθηκε με δύο ποιήματά της, ανάμεσα στις πολλές συμμετοχές από όλη την Ελλάδα, οι οποίες φέτος ξεπέρασαν τις 1.000. Η ίδια μας μεταφέρει τις εντυπώσεις της από αυτήν την διοργάνωση.

Μουσική

Η εκδήλωση ήταν πολύ ωραία, ευχάριστη και πολύ οργανωμένη. Είχε αρκετό κόσμο, κυρίως γονείς με τα παιδιά τους. Ξεκίνησε με χαιρετισμούς από πρόσωπα του Υπουργείου Παιδείας, αλλά και από διευθυντές διαφόρων συλλόγων, ενώ διανθίστηκε στη μέση και από ένα μουσικό διάλειμμα. Στη συνέχεια, πραγματοποιήθηκε η απονομή των βραβείων και των επαίνων. Αυτό όμως που με άφησε συναισθηματικά φορτισμένη όταν η εκδήλωση έλαβε τέλος ήταν ο λόγος που εκφώνησαν μερικά παιδιά με δική τους πρωτοβουλία. Μιλούσαν για τους προβληματισμούς τους, αυτά που τους απασχολούσαν πραγματικά, με πάθος και ένταση. Και αφού ολοκληρώθηκαν όλες οι ομιλίες, συνειδητοποίησα πως όλα τα παιδιά ανέφεραν το ίδιο πρόβλημα με διαφορετικά λόγια. Ποιο ήταν αυτό το πρόβλημα; Η καθημερινότητα, που πρέπει να αλλάξει και το μέλλον, που δεν διαλέξαμε και δεν μας αξίζει.

Νεφέλη Βερυκίου, Γ' Γυμνασίου

Προβληματισμοί

Τα ποιήματα που διακρίθηκαν στο διαγωνισμό:

Το τραγούδι της θαλάσσης

Παιδί ακόμα, όταν κοιτούσα της θαλάσσης το χορό,
τους είπα πως κάτι μου λέει, δεν κάνει να τη λησμονώ.
Μα κείνοι μου 'παν πως είναι απλά ο αέρας
πως ήταν, λένε, της φαντασίας μου το πέρας.
Έτσι, τελείωσα τη φράση, έβαλα κόμμα.

Έγραφα με κιμωλία και κοιτούσα απ' το παράθυρο το φως
τους είπα: κοιτάζτε έξω, κάτι μας λέει ο Θεός!
Μα κείνοι μου 'παν πως είναι που 'μαι παιδί ακόμα
θα καταλάβω σαν μεγαλώσω, έχω καιρό ακόμα...
Έτσι τελειώνοντας την πρόταση, έβαλα τελεία.

Τώρα που μεγάλωσα και τρέχω με την τσάντα όλη μέρα στον ώμο
κατάλαβα απ' τη ζωή ένα πράγμα μόνο:
πως δεν είναι έτσι όπως πιστεύουν οι μεγάλοι
δεν πουλάνε σε βιβλίο τη φαντασία και το χρόνο, όχι
αυτήν τη φορά για να νικήσεις θέλει πάλη.

Και αργά πλέον, πάω και παρακαλάω τη θάλασσα να μου μιλήσει
πάω κλαμένος το πρωί και τρίβοντας άγρια την κιμωλία
περιμένω το φως και το Θεό την απορία να μου λύσει
αν όντως αυτό έχει πλέξει η Κλωθώ με το νήμα
ή αν εμείς φταίμε και πέσαμε του εαυτού μας θύμα...

Μα για απάντηση πήρα μονάχα μια σιωπή χωρίς καθόλου φαντασία
κι έφυγα με την κιμωλία στο χέρι, μες στην αφασία
και φτάνοντας στη θάλασσα
που μες στο μυαλό μου είχε σαν λουλούδι μαραθεί
παρατηρώ πως πλέον είχε σαν ασήμαντο ποτάμι ξεραθεί.

Και τώρα, κάθομαι και σιέφτομαι πως
ποτέ τελικά δεν έμαθα το τραγούδι το ωραίο της θαλάσσης
φταίει μάλλον που το λησμόνησα εξ' αρχής.
Κι εσύ, φίλε, άμα τύχει και τ' ακούσεις, τρέχα, απάντησε νωρίς.
Τότε, ένα χέρι απαλά θα σε σπρώξει κι ύστερα για τα παιδιά, μύθος θα γενείς.

Απομεινάκια Ονείρων

Είχες την ελπίδα οδηγό
και το Θεό βοήθεια
είχες την αγάπη θησαυρό
και μάργυ την αλήθεια.

Είχες τ' αθάνατο νερό
κι έλεγες πως το ήπιες
μα πλέον μέσα στον καημό
λες πως λάθος το είπες.

Και τι είσαι τώρα;
Τίποτα.
Άδειο χαρτόκουτο που κάποτε
είχε μέσα του κρυστάλλινα ποτήρια
ευχές που τις κλειδώσανε
και τάχα χάσαν τ' ανοιχτήρια.

Βλέπεις τα όπλα από μακριά
τα βλέφαρά σου μηχανήματα υαλοκαθαριστήρων
βλέπεις τα πτώματα να πάνε όλο και πιο βαθιά
Τα απομεινάκια των ονείρων.

Και τι είσαι τώρα;
Τίποτα.
Άδειο χαρτόκουτο που κάποτε
είχε μέσα του κρυστάλλινα ποτήρια
ευχές που τις κλειδώσανε
και τάχα χάσαν τ' ανοιχτήρια.

Και τι είσαι τώρα;
Τίποτα.
Άδειο χαρτόκουτο που κάποτε
είχε μέσα του κρυστάλλινα ποτήρια
αηδόνι που το αιχμαλώτισαν
και λεν πως χάσαν τ' αντιλειδία...

Συνεντεύξεις

Τέχνες και Γράμματα

Νέα του σχολείου

Εκπαιδευτική επίσκεψη στην Κάτω Ιταλία

Εκπαιδευτική επίσκεψη στην Κάτω Ιταλία πραγματοποίησε το σχολείο μας από τις 3 ως τις 8 Απριλίου στα πλαίσια των πολιτιστικών προγραμμάτων: «Γλώσσες που χάθηκαν. Γλώσσες που χάνονται; Το παράδειγμα της Απουλίας» και «Αποικίες της Κάτω Ιταλίας. MAGNA GRECIA». Κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους,

Λέτσε, μπροστά στο Ντουόμο

καθοδηγούμενοι στις συναντήσεις μας από τη φιλόλογο του σχολείου μας, κ. Τζομάκα Αρετή, που ήταν και αρχηγός της εκδρομής μας, εργαστήκαμε χωρισμένοι σε ομάδες έχοντας αναλάβει τα εξής θέματα, που αφορούσαν την Κάτω Ιταλία: γεωγραφία, ιστορία (με έμφαση στο δεύτερο αποικισμό), μουσική και γλώσσα γκρίκο.

Επισκεφθήκαμε και ξεναγηθήκαμε στον εντυπωσιακό χώρο της Πομπηίας, μιας πλούσιας ρωμαϊκής πόλης, παγωμένης από την έκρηξη του Βεζούβιου το 79 μ.Χ., που χτίστηκε από Έλληνες τον 5ο αιώνα π.Χ.. Διανυκτερεύσαμε και περιηγηθήκαμε στη Νάπολη, που για τον Ρωμαίο αυτοκράτορα Αύγουστο ήταν η πιο ελληνική πόλη της Ιταλίας.

Επίσης, ήταν μοναδική εμπειρία η επίσκεψη στην πόλη Ματέρα, Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO. Οι σπηλιές της Ματέρα, που στην περίοδο της ακμής της (17ος αι.) χρησίμευαν μόνο ως αποθήκες, στάβλοι και δεξαμενές, σταδιακά, όταν η πόλη παρήκμασε (19ος αι.), άρχισαν να φιλοξενούν ολόκληρες οικογένειες μαζί με όλα τους τα υπάρχοντα και τα ζωντανά τους.

Από τα χωριά της ελληνόφωνης χερσονήσου «Γκρέτσια Σαλεντίνια», που βρίσκεται στα νοτιοανατολικά της επαρχίας του Λέτσε επισκεφτήκαμε το χωριό Καλημέρα, όπου και ξεναγηθήκαμε στο λαογραφικό μουσείο, ενώ φτάσαμε και στο Ότραντο, ελληνική αποικία που ιδρύθηκε στην αρχαιότητα με το όνομα Υδρούς.

Επίσης, στο Λέτσε, τη Φλωρεντία του Νότου, όπως την αποκαλούν και δίκαια εξαιτίας των εντυπωσιακών της μνημείων, ξεχωρίσαμε τον καθεδρικό ναό (DUOMO), στο Αλμπερομπέλο, Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO, θαυμάσαμε τις κωνικές στέγες των κατοικιών, τους «Τρούλους» και στο Οστούνι, στη Λευκή Πόλη λόγω των ασβεστομένων κτηρίων και τειχών της, περιδιαβήκαμε τα γοητευτικά της στενά που θύμιζαν Ελλάδα.

Είχαμε μια μοναδική εμπειρία να δούμε από κοντά πόλεις με ιστορία χιλιάδων χρόνων, αποικίες ελληνικές, που γνωρίζαμε μόνο μέσα από τα μαθήματα της ιστορίας και της γεωγραφίας, να γνωρίσουμε την υπέροχη μουσική του ιταλικού νότου, να δούμε τα χωριά που ακόμη μιλούν τα γκρίκο, να γευτούμε την τοπική κουζίνα και γενικότερα να έρθουμε σε επαφή με μια άλλη κουλτούρα. Πολλά από τα παιδιά την προηγούμενη σχολική χρονιά επισκεφθήκαμε την Τοσκάνη της Ιταλίας και είχαμε την τύχη να απολαύσουμε τα σπουδαία έργα της Αναγέννησης στο μουσείο Ουφίτσι της Φλωρεντίας στα πλαίσια πάλι αντίστοιχου πολιτιστικού προγράμματος.

Ματέρα

Μυρτώ Κωστόγιαννη, Β' Γυμνασίου

Του κύκλου τα γυρίσματα

Στο μαθητικό φεστιβάλ Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Πρέβεζας έλαβαν μέρος αρκετά Γυμνάσια και Λύκεια της περιοχής. Ένα από αυτά ήταν και το Μουσικό Σχολείο Πρέβεζας με την παράσταση "Του κύκλου τα γυρίσματα", μια παράσταση που χειροκροτήθηκε από το κοινό της Πρέβεζας και όχι μόνο, αφού παίχτηκε άλλες δυο φορές εκτός Πρέβεζας, στο αρχαίο θέατρο της Κασσώπης και στο φεστιβάλ "Ξάνθη Πόλις Ονειρών".

Μετά από οχτώ μήνες προβών και σκληρής δουλειάς των μαθητών αλλά και των καθηγητών τους, κ. Μαυροδή και κ. Μαρκή, το αποτέλεσμα τράβηξε την προσοχή και το ενδιαφέρον των περισσότερων. Οι μαθητές με τη βοήθεια των καθηγητών τους κατάφεραν να περάσουν ένα σημαντικό μήνυμα μέσω των τραγουδιών της παράστασης. Το κάλεσμα για τον πόλεμο, ο θάνατος, το πένθος, η γέννηση, η παιδική ηλικία, ο έρωτας, ο γάμος, το γλέντι αναπαραστάθηκαν μπροστά στο κοινό συμβολίζοντας τον κύκλο της ζωής. Ένα κύκλο που γυρίζει με δεν κλείνει ποτέ. Στην πραγματικότητα δημιουργεί αέναες σπείρες που αιωρούνται στο διηνεκές με φόντο τη σκόνη των αστεριών.

Ναυσικά Ματέρη, Ελεονώρα Τουμανίδη, Γ' Γυμνασίου

Περιεχόμενα

Μουσική

Προβληματισμοί

Συνεντεύξεις

Τέχνες και Γράμματα

Νέα του σχολείου

Τα νέα του Μουσικού Σχολείου

Στο κλείσιμο της φετινής σχολικής χρονιάς το Μουσικό Σχολείο Πρέβεζας είχε και φέτος μια πληθώρα εκδηλώσεων να παρουσιάσει από τα προγράμματα, αλλά και τα μουσικά σύνολα που προετοιμάζε καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Το κοινό της Πρέβεζας, που πάντα μας στηρίζει, ήταν εκεί και μοιραστήκαμε συγκλονιστικές εμπειρίες...

Ξάνθη Πόλις Ονειρών

Για μια ακόμη χρονιά η τρίτη συνάντηση Μουσικών και Καλλιτεχνικών Σχολείων γέμισε τις πλατείες, τους δρόμους και τα σοκάκια της Ξάνθης με μουσική και παιδικές φωνές. Μαθητές και μαθήτριες από την Ελλάδα, αλλά και από το εξωτερικό συνεργάστηκαν και υπό τη διεύθυνση του Έλληνα συνθέτη Νίκου Κυπουργού κατάφεραν να βγάλουν ένα μοναδικό και υπέροχο αποτέλεσμα!

Το μουσικό φεστιβάλ ξεκίνησε στις 21 Απριλίου και τελείωσε στις 24. Την πρώτη μέρα έγινε το καλωσόρισμα στην πλατεία Μητροπό-

λεως, όπου συναντήθηκαν όλα τα Μουσικά Σχολεία και με οδηγό το Μουσικό Σχολείο Ξάνθης, τα παιδιά περπάτησαν τραγουδώντας στα σοκάκια της Παλιάς Πόλης, προς τιμήν του Μάνου Χατζιδά-

κι, με τελικό προορισμό το σπίτι στο οποίο γεννήθηκε και έζησε τα πρώτα χρόνια της ζωής του ο μεγάλος Έλληνας συνθέτης. Στις 22 Απριλίου συναντήθηκαν ξανά όλα τα σχολεία, ώστε να μελετήσουν και να προβάρουν μαζί υπό τη διεύθυνση του Νίκου Κυπουργού τα επιλεγμένα μουσικά έργα, καθώς και το πρωί της 23ης Απριλίου.

Το βράδυ της ίδιας μέρας όλα τα σχολεία παρευρέθηκαν στην κεντρική πλατεία Ξάνθης για την αποχαιρετιστήρια εκδήλωση, η οποία ήταν και το αποκορύφωμα όλων αυτών των συναντήσεων. Στη συνέχεια, διοργανώθηκε ένα αποχαιρετιστήριο πάρτυ, όπου τα παιδιά διασκέδασαν όλα μαζί κάνοντας αυτό που αγαπάνε: παίζοντας μουσική!

Σταδιακά, καθ' όλο το τριήμερο τα Μουσικά Σύνολα όλων το σχολείων παρουσίαζαν το αποτέλεσμα της δουλειάς τους στα υπόλοιπα Μουσικά Σχολεία, αλλά και στους περαστικούς.

Εντυπωσιακά και κάπως μαγικά έκλεισε και αυτή η συνάντηση των Μουσικών Σχολείων και με ανυπομονησία περιμένουμε την επόμενη του χρόνου!

Παρουσίαση Μουσικών Συνόλων Μουσικού Σχολείου Πρέβεζας

Στις 14 Μαΐου 2016 και ώρα 19.30, στο Πολιτιστικό Κέντρο Δήμου Πρέβεζας πραγματοποιήθηκε η παρουσίαση των Μουσικών Συνόλων του Σχολείου μας.

Το μάθημα των μουσικών συνόλων διδάσκεται δύο φορές την εβδομάδα, κατά τη διάρκεια των σχολικών ωρών, το οποίο το κάνει αυτομάτως πιο δύσκολο προς την υλοποίησή του. Βέβαια, με σκληρή προσπάθεια οι μαθητές και οι καθηγητές τους κατάφεραν να δουλέψουν όλη τη χρονιά, ώστε να βγει αυτό το καταπληκτικό αποτέλεσμα.

Το πρόγραμμα άνοιξε η Συμφωνική Ορχήστρα του κ. Τάσου Κολυδά, καθηγητή μουσικών μαθημάτων του σχολείου μας.

Αποτελούνταν από 41 μαθητές από το Γυμνάσιο και το Λύκειο, οι οποίοι δούλεψαν πολύ όλη τη χρονιά, ώστε να βγει αυτό το φανταστικό αποτέλεσμα.

Μαθητές ξεναγούν ... μαθητές στην αρχαία Κασσώπη

Στη διάρκεια της φετινής χρονιάς, ανάμεσα στις άλλες δράσεις του σχολείου μας, μία ομάδα μαθητών, υπό την καθοδήγηση της διευθύντριας μας, κ. Συνεσίου, και του κ. Σαμωνά, φιλόλογου του σχολείου μας, υλοποιήσαμε, σε συνεργασία με το σωματείο «Διάζωμα», ένα πρόγραμμα κατά το οποίο κληθήκαμε να υιοθετήσουμε ένα αρχαίο θέατρο της περιοχής μας. Οι μαθητές του Γυμνασίου επέλεξαν το ωδείο της αρχαίας Νικόπολης, ενώ οι μαθητές του Λυκείου το θέατρο της αρχαίας Κασσώπης. Έτσι, δου-

λεύοντας εντατικά όλη τη χρονιά, συλλέξαμε πληροφορίες για τους παραπάνω αρχαιολογικούς χώρους και καταφέραμε να παρουσιάσουμε τη δουλειά μας στις 17/4 στο χώρο της αρχαίας Κασσώπης. Η παρουσίαση έγινε σε μέλη

του σωματείου του «Διάζωματος», σε ένα σχολείο της Ημαθίας και, φυσικά, το κοινό της Πρέβεζας, που μας στηρίζει σε κάθε μας προσπάθεια! Συνοδέψαμε την παρουσίασή μας με διάφορα δρώμενα, όπως παιχνίδια, τραγούδια και άλλα. Στην προσπάθειά μας να παρουσιάσουμε κάτι τόσο μεγάλο σε ένα τόσο πολυπληθές κοινό σαν μικροί αρχαιολόγοι, μπορεί να μην τα καταφέραμε τέλεια, αλλά ήρθαμε σε επαφή με αρχαιολογικούς τόπους της περιοχής μας και μέσα από αυτό το ταξίδι στο χρόνο σίγουρα μάθαμε κάτι παραπάνω για κάποιους θησαυρούς που βρίσκονται δίπλα μας και που ίσως ποτέ να μην τους είχαμε δώσει την απαραίτητη σημασία. Και τελικά ίσως αυτό είναι που μετράει!

Αδαμαντία Θεοφάνους, Α' Λυκείου

Τη Συμφωνική Ορχήστρα διαδέχθηκε το σύνολο Ελληνικής Έντεχνης Μουσικής υπό τη διεύθυνση των καθηγητριών, κ. Άννας Γιαννακοπούλου, κ. Αλεξίας Θύμη και κ. Χριστίνας Πάνου. Το σύνολο περιελάμβανε ορχήστρα και χορωδία που ταξίδεψε τους ακροατές.

Το πρόγραμμα συνεχίστηκε με τα σύνολα ποπ-ροκ με την επιμέλεια του κ. Μιχάλη Μπουγά και του κ. Γιώργου Τσούκη, όπου ξεσήκωσαν το νεανικό κοινό.

Το πρόγραμμα έκλεισε με το σύνολο Παραδοσιακής Ελληνικής Μουσικής με διεύθυνση και ενορχήστρωση του κ. Πέτρου Τσολάκη, παρουσιάζοντας επτά σκοπούς της Μακεδονίας. Συγκίνησαν ιδιαίτερα το κοινό και στο τέλος εισέπραξαν τεράστιο χειροκρότημα. Έτσι έκλεισε η παρουσίαση των Μουσικών Συνόλων του σχολείου μας, με πολύ χειροκρότημα και μεγάλη ανακούφιση από τη μεριά των παιδιών που συμμετείχαν αλλά και των καθηγητών τους.

Δεν θα μπορούσαμε να παραλείψουμε βέβαια την ηχοληψία, το φωτισμό αλλά και την ηχογράφιση της παράστασης, που έγινε από τους ίδιους τους μαθητές του Λυκείου μας, με αφορμή το μάθημα "Τεχνικές ηχοληψίας", που διδάσκονταν κατά τη διάρκεια της χρονιάς, με καθηγητή τον κ. Τάσο Κολυδά.

Ευδοξία Τόλιου, Παρασκευή Γεωργίου, Β' Γυμνασίου